EOS Insolvency S.P.R.L.
Sediu: Str. Nicolae Titulescu Nr. 4, et. 3, Braşov - 500010 - România
Tel.: +40.268.419.212; Fax: +40.268.412.396
Email: office@eos-insolvency.ro; www.eos-insolvency.ro

Ref: dosar nr. 3641/62/2010 în faliment
Debtor: **S.C. Goscom Tărlungeni S.R.L.** in bankruptcy
Termen: 06.10.2010 en faillite
Tribunalul Braşov

Către

Tribunalul Braşov

Dosar nr. : 3641/62/2010 alTribunalului Braşov, Secţia Comercială şi de Contencios Administrativ. Judecător Sindic: Anca Roxana Adam.
Lichidator judiciar EOS Insolvency S.P.R.L. (fost Cabinet Individual de Insolvenţă Roşu Genoveva-Lăcrămioara)
Temei juridic: art. 59 alin. (1) din Legea nr. 85/2006
Debtor: S.C. Goscom Tărlungeni S.R.L. cu sediul în Tărlungeni, str.Republiciinr.158, jud. Braşov, înregistrată în Registrul Comerţuluisub nr. J8/732/2002, având CUI14691895.

Subscrisa EOS Insolvency S.P.R.L., în calitate de lichidator judiciar al debitoarei S.C Goscom Tărlungeni S.R.L., numită prin sentinţa civilă nr. 60/CC/04.06.2010 aTribunalului Brasov, Secţia Comercială, în dosarul nr. 3641/62/2010, comunică prezentul:

Raport asupra cauzelor şi împrejurărilor care au dus la apariţia stării de insolvenţă a debitoarului S.C. Goscom Tărlungeni S.R.L.

1. Prezentarea societăţii debitoare

1.1. *Identificarea societăţii*

Denumire	S.C. Goscom Tărlungeni S.R.L.
Formă juridică	Societate cu răspundere limitată
Sediu	Tărlungeni, str. Republicii nr.158, jud. Braşov
CUI	14691895
Număr înregistare O.R.C.	J8/732/2002
Dizolvată la cerere	Hotărârea nr. 81 din 26.11.2009

CIF 27084550, înregistrată în Registrul Societăţilor Profesionale sub nr. RSP 0466

www.eos-insolvency.ro

1.2. *Structura și capitalul social*

Societatea a fost înființată la data de 12.06.2002, de către Consiliul Local Tărlungeni. S.C. Goscom Tărlungeni S.R.L., are ca asociat unic Consiliul Local Tărlungeni.

Capitalul social subscris şi vărsat al societăţii este de 300 lei.

1.3. *Obiectul principal de activitate*

Obiectul principal de activitate al societăţii este „Captare,tratare și distribuție apa ”- cod CAEN 3600.

1.4. *Prezentare a activității societății*

S.C. Goscom Tărlungeni S.R.L. are o activitate neîntreruptă de peste 8 ani. Societatea prestează servicii de alimentare cu apă și canalizare localității Tărlungeni. Aceste servicii sunt furnizate de către Compania Apa Brasov, în baza contractului numărul 5547/12.08.2004. De asemenea, societatea asigură și serviciile de salubrizarea a localității Tărlungeni.

Consiliul Local al Comunei Tărlungeni, asociatul unic al societății în data de 26.11.2009 întrunit în sedința ordinară, a hotărât ca societatea să fie dizolvată și ulterior lichidată. În baza acestei hotărîri, societatea a fost dizolvată iar în data de 14.04.2010, administratorul societății a adresat Tribunalului Brașov cerere pentru ca societatea să fie supusă procedurii simplificate a însolvenței.Tribunalul Brașov a admis cererea debitoarei, și în data de 04.06.2010, prin sentința nr.60/CC, a dispus deschiderea procedurii simplificate a însolvenței față de acesta.

2. Analiza situației financiare

2.1. *Analiza poziției financiare pe baza bilanțului*

2.1.1. Analiza de ansamblu a situaţiei patrimoniale

În continuare, este relevată situaţia patrimonială a societăţii debitoare analizate, la data intrării în procedura de insolvenţă, pe baza situaţiilor financiare furnizate de către aceasta, pentru perioada 2007 –martie 2010.

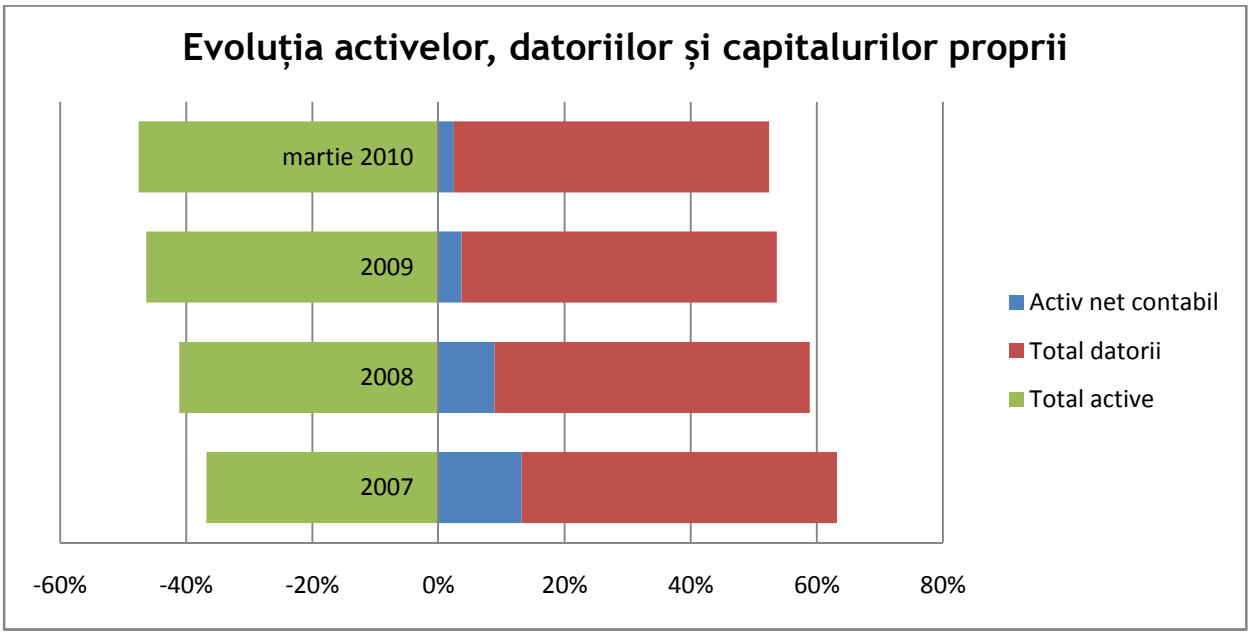
Un prim pas îl reprezintă analiza de ansamblu a evoluţiei şi mutaţiilor structurale produse în cadrul posturilor bilanțiere, respectiv în cadrul activelor, datoriilor şi capitalurilor proprii pe baza informaţiilor puse la dispoziţie prin situaţiile financiare, evidenţiată în tabelul de mai jos:

Denumire indicator	2007	2008	2009	martie 2010
Imobilizări necorporale	0	0	0	0
Imobilizări corporale	0	0	0	0
Imobilizări financiare	0	0	0	0
Total active imobilizate	0	0	0	0

Stocuri	0	0	0	0
Creanțe	48.601	18.717		
Investiţii pe termen scurt	0	0	0	0
Disponibilități bănești	31.544	28.286	8.956	5.216
Total active circulante	**80.145**	**47.003**	**8.956**	**5.216**
Cheltuieli în avans	0	0	0	0
Total active	**80.145**	**47.003**	**8.956**	**5.216**

Întrucât, activul net contabil indică gradul de solvabilitate globală a întreprinderii şi asupra dimensiunilor capitalurilor proprii ale entităţii economice, mai jos evidențiem analiza activului net contabil (ca expresie a averii nete a acţionarilor), având în vedere faptul că gradul de investire a capitalului şi puterea sa economică sunt definite de activul societății.

Denumire indicator	**2007**	**2008**	**2009**	**martie 2010**
Total active	80.145	47.003	8.956	5.216
Total datorii	303.887	264.690	122.070	107.057
Activ net contabil	**-223.742**	**-217.687**	**-113.114**	**-101.841**

Așa cum se poate observa și din graficul de mai sus, elementele de activ urmează o evoluţie descendentă în ani analizaţi (maximul valorii activelor înregistrându-se încursul anului 2007), la nivelul elementelor de active circulante. Paralel cu evoluția elementelor de activ s-a modificat și cuantumul datoriilor societății, determinând modificarea activului net contabil (Activ net contabil = Activ total – Datorii totale). Datoriile înregistrează deasemenea o evoluţie descedentă care urmează în linii mari evoluția activelor.

Activelor imobilizate societatea debitoare nu deține active imobilizate.

I**mobilizărilor financiare**societatea debitoare nu deține imobilizării financiare.

Activele circulante reprezintă o altă componentă în structura activului bilanţier, iar prin natura lor, pot însemna calea cea mai scurtă pentru obţinerea unor lichidităţi pe termen scurt.

Activele circulante ale societăţii debitoare sunt constituite din creanţe neîncasate şi disponibilităţi băneşti.

În privinţa cuantumului creanţelor, s-a constatat că în anul 2007, acestea deţin o pondere de 60% din totalul activelor circulante, în anul 2008 o pondere de 39% din totalul activelor circulante, în anul 2009 -2010 pondere este de 0% din totalul activelor circulante.

În ceea ce priveşte structura **disponibilităţilor băneşti** ale debitoarei, acestea sunt alcătuite din valoarea disponibilului existent în conturile bancare și a disponibilităţilor de trezorerie existente, care au o evoluţie descendentă pe parcursul perioadei analizate. În luna martie 2010, disponibilităţile au un sold de 5.126 lei, acesta fiind format din: 934 lei disponibil în bancă și 4.282 lei numerar în caserie.

Cheltuielile în avans, debitoarea nu are înregistrate cheltuieli în avans.

Pasivul societăţii are următoarea structură:

Denumire indicator	2007	2008	2009	Iunie 2010
Capital social	300	300	300	300
Rezerve și fonduri	0	0	0	0
Rezultatul reportat	-228.986	-224.042	0	-113.414
Rezultatul exercițiului	4.944	6.055	-113.414	11.274
Rezerve din reevaluare	0	0	0	0
Repartizarea profitului	0	0	0	0
Capitaluri proprii	-223.742	-217.687	-113.114	-101.840
Provizioane	0	0	0	0
Datorii pe termenmediu și lung	0	0	0	0
Total capital permanent	**-223.742**	**-217.687**	**-113.114**	**-101.840**
Datorii pe termen scurt	303.887	264.690	122.107	107.057
Total pasiv	**80.145**	**47.003**	**8.993**	**5.217**

În componenţa **capitalurilor proprii** intră: capitalul social, rezervele de orice fel, rezultatul reportat, rezultatul exerciţiului financiar, repartizarea profitului. În ceea ce priveşte evoluţia elementelor componente ale acestui indicator, se observă că: valoarea capitalului social se menţine constantă de-a lungul perioadei, în sumă de 300 lei, iar profitul obţinut de societate are o evoluţie favorabilă în2008, fiind urmat de pierdere în 2009 și profit în 2010. Pe toată perioada analizată, debitoarea are capitalul propriu negativ ceea ce reflectă o stare de prefaliment, fiind consecința încheierii cu pierderi a exercițiilor anterioare, pierderi care au epuizat integral capitalurile proprii. Partea neacoperită rămîne exclusiv în sarcina creditorilor, aceasta fiind riscul de insolvabilitate al debitoarei.

Comparând evoluţia datoriilor cu variaţia capitalurilor proprii, constatăm că de-a lungul perioadei analizate, ritmul de creştere al datoriilor totale îl devansează pe cel de creştere al capitalurilor proprii.

Datoriile pe termen scurt sunt reprezentate de: datorii faţă de furnizori, faţă de bugetul statului, salarii şi asimilate, și clienţi creditori. Cea mai importantă parte a datoriilor pe termen scurt a societăţii debitoare este reprezentată de datoriile faţă de furnizori şi asimilate. Evoluţia acestui indicator este una descedentă de-a lungul întregii perioade, considerăm că acestea au efecte negative asupra solvabilităţii entităţii economice analizate.

Concluzionăm astfel, că datoriile pe termen scurt ale societăţii debitoare sunt într-o continuă descreştere valorică mergând de la 313.887 lei în anul 2007, până la 107.057 lei la momentul instaurării stării de insolvenţă.

2.1.2. Analiza ratelor de structură ale activului bilanțier

Ratele de structură generale ale activelor se diferenţiază în :

• **Rata generală a activelor imobilizate**:$R_{AI} = \frac{AI}{AB} x\ 100$, *care se descompune pe elemente componente astfel:*

- ✓ Rata imobilizărilor necorporale:$R_{IN} = \frac{IN}{AI} x\ 100$
- ✓ Rata imobilizărilor corporale:$R_{IC} = \frac{IC}{AI} x\ 100$
- ✓ Rata imobilizărilor financiare:$R_{IF} = \frac{IF}{AI} x\ 100$

• **Rata generală a activelor circulante**:$R_{AC} = \frac{AC}{AB} x\ 100$, *care se descompune pe elemente componente astfel:*

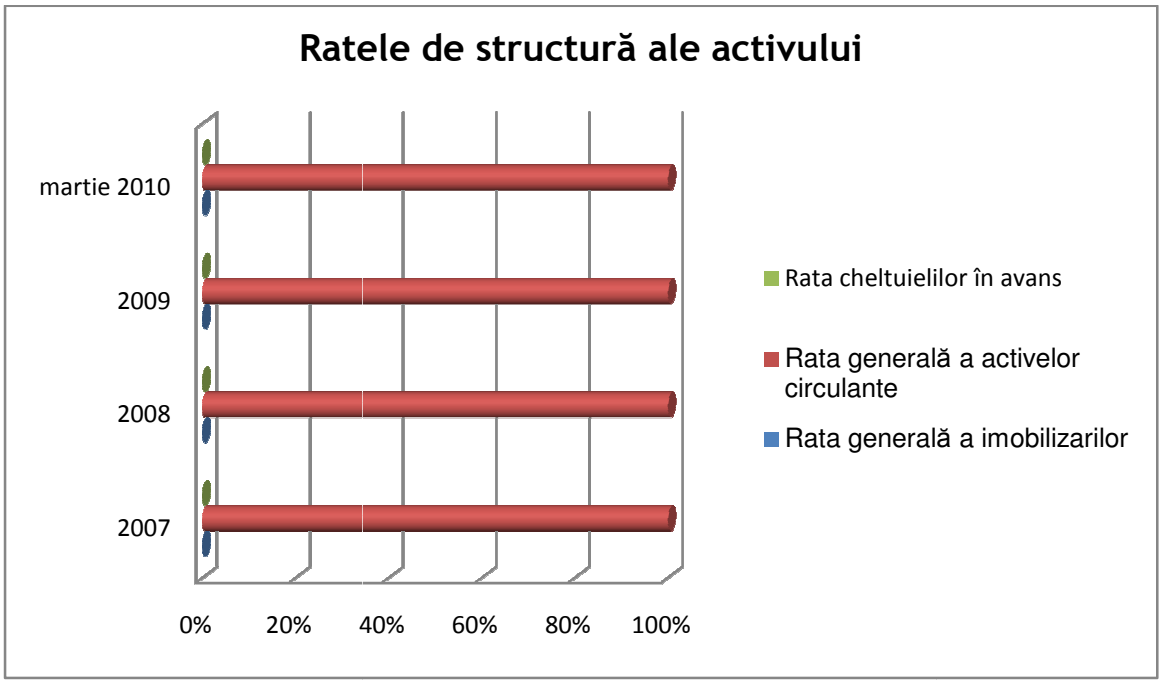
- ✓ Rata stocurilor:$R_S = \frac{S}{AC} x\ 100$
- ✓ Rata creanțelor: $R_{CR} = \frac{CR}{AC} x\ 100$
- ✓ Rata trezoreriei: $R_{TR} = \frac{TR}{AC} x\ 100$

• **Rata cheltuielilor în avans**:$R_{Cav} = \frac{Cav}{AB} x\ 100$

Analiza activului bilanţier cu ajutorul ratelor de structură este sintetizată în tabelul de mai jos:

Denumire indicator	2007	2008	2009	martie 2010
1. Rata generală a imobilizărilor	0	0	0	0
Rata imobilizarilor necorporale	0	0	0	0
Rata imobilizarilor corporale	0	0	0	0
Rata imobilizarilor financiare	0	0	0	0
2. Rata generală a activelor circulante	**100%**	**100%**	**100%**	**100%**

Rata stocurilor	0	0	0	0
Rata creanţelor	60%	39%	0	0
Rata trezoreriei	40%	60%	100%	100%
3. Rata cheltuielilor în avans	0	0	0	0

Rata activelor imobilizate reflectă ponderea elementelor patrimoniale, aflate permanent în patrimoniu şi măsoară gradul de investire a capitalului. Pe perioada analizată debitoarea nu deține în patrimoniu active imobilizate.

Rata activelor circulante pune în evidenţă dimensiunea propriu-zisă a afacerii derulate de întreprindere în decursul exerciţiului financiar. Această rată diferă de la o ramură la alta şi de la un sector la altul. Putem observa cu ușurință că rata activelor circulante ale societăţii analizate este consistentă în creanţe (pe perioada 2007-2008), ceea ce generează probleme de lichiditate pe termen scurt.

În continuare, sunt analizate **ratele analitice ale activelor circulante** pentru a obţine informaţii mai complete cu privire la evoluţia acestui tip de active.

Se observă că rata creanţelor are o pondere ridicată pe perioada 2007-2008, concluzionând astfel că încasarea creanţelor a reprezentat o dificultate pentru această perioadă.

Rata trezoreriei este influenţată de raportul dintre durata medie de încasare a creanţelor şi durata medie de achitare a obligaţiilor. Literatura de specialitate apreciază, faptul că intervalul desiguranţă al ratei trezoreriei în totalul activelor circulante este de 3%- 6%.

2.1.3. Analiza ratelor de structură ale pasivului bilanţier

În cele ce urmează, se va proceda la o analiză structurală a pasivului bilanţier pe baza ratelor de structură. Analiza structurii datoriilor şi a capitalurilor proprii pune în evidenţă ponderea pe care diferitele tipuri de datorii o deţin în

totalul acestora. Ca urmare, se pot evidenţia următoarele rate de structură ale datoriilor:

- **Rata datoriilor pe termen scurt :** $R_{DTS}= \frac{DTS}{DT} x\ 100$

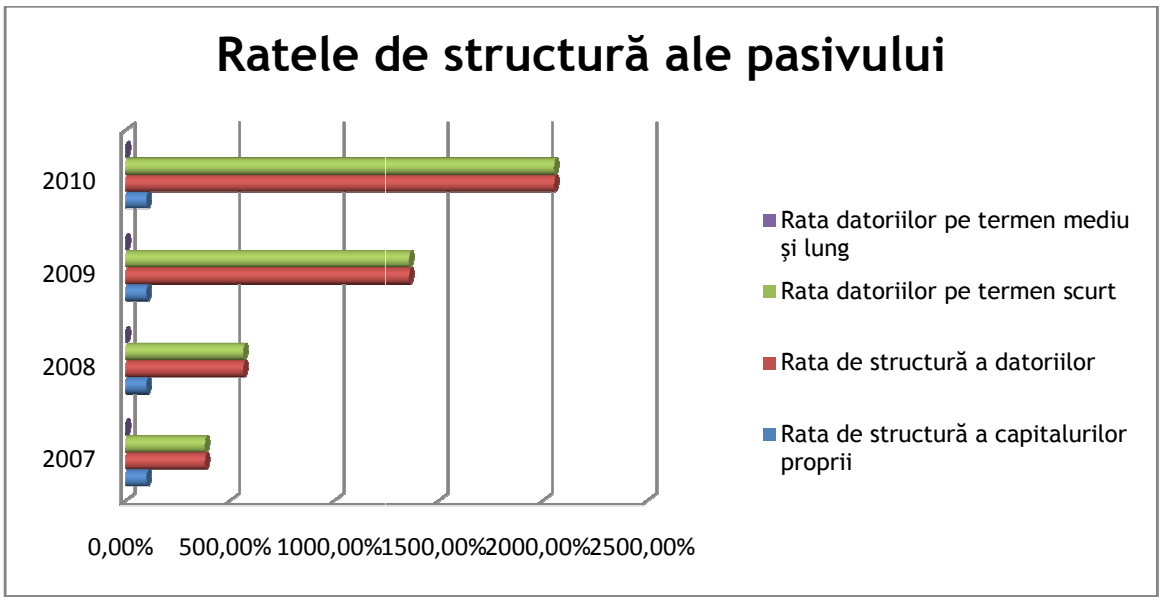
- **Rata datoriilor pe termen mediu și lung:** $R_{DTML}= \frac{DTML}{DT} x\ 100$

Ratele interne ale datoriilor şi capitalurilor pun în evidenţă mutaţiile structurale interneînregistrate la fiecare categorie:

Denumire indicator	2007	2008	2009	2010
1. Rata de structură a capitalurilor proprii	100%	100%	100%	100%
2. Rata de structură a datoriilor	379%	563%	1357%	2052%
a) Rata datoriilor pe termen scurt	379%	563%	1357%	2052%
b) Rata datoriilor pe termen mediu şi lung	0	0	0	0

Din analiza ratelor generale de structură ale pasivului (ale totalului datoriilor şi capitalurilor) se desprind concluzii privind orientarea surselor de finanţare ale entităţii spre surse proprii, respectiv atrase, acestea din urmă fiind majoritare. Analiza structurii capitalurilor proprii pune în evidenţă modalitatea de asigurare a întreprinderii cu diferite categorii de resurse pe termen nelimitat.

În cazul debitoarei, se constată faptul că în cadrul surselor de finanţare a entităţii, ponderea covârşitoare este reprezentată de sursele atrase (datorii pe termen scurt), aflate în descreştere pe perioada analizată. În ceea ce priveşte capitalul propriu, observăm că pe perioada analizată acesta are același valoare de 100%, în totalul capitalurilor, ceea ce ne arată că activitatea economică a debitoarei este finanţată si pe baza resurselor proprii în această perioadă.

În condiţiile în care mărimea datoriilor totale trebuie să fie cel mult de două ori mai mare decât valoarea capitalurilor proprii, pe toată perioada analizata observăm faptul că societatea debitoare, îşi procură marea majoritate a resurselor, bunurilor economice prin intermediul resurselor împrumutate . Din analiza efectuată, prin prisma ratelor de structură observăm de asemenea, că pe toată perioada ratele de structură a datoriilor devansează cu mult ratele de structură ale capitalurilor proprii.

Aceasta presupune faptul că solvabilitatea generală a societăţii debitoare, pe perioada analizată este puternic afectată şi nu mai face faţă plăţilor exigibile ajungând astfel, anul 2010, la un cuantum total al datoriilor de 107.057 lei. Se resimte, aşadar, lipsa unui departament de analiză economică eficient care să stabilească o strategie de procurare şi alocare a resurselor financiare.

Din analiza ratelor de structură privind datoriile societăţii debitoare, observăm faptul că datoriile pe termen scurt deţin ponderea în totalul datoriilor. Pe toată perioada supusă analizei, acestea au o evoluţie ascendentă, în defavoarea datoriilor pe termen lung. Menţionăm faptul, că ponderea majoritară a datoriilor pe termen scurt în totalul datoriilor determină probleme grave de lichiditate, care contribuie în mod semnificativ la încetarea de plaţi. Aceste influenţe se răsfrâng și asupra capacităţii de autofinanţare ale societăţii, precum și asupra autonomiei financiare.

Din analiza ratelor interne ale datoriilor se constată faptul, că datoriile pe termen scurt reprezintă în fapt totalul datoriilor contractate de societatea comercială de-a lungul perioadei analizate. Se observă că totalitatea datoriilor societăţii sunt reprezentate de datorii pe termen scurt (furnizori).

În continuare, vom prezenta ratele de structură ale pasivului care permit aprecierea politicii adoptate de întreprindere în domeniul financiar, prin evidenţierea unor aspecte privind stabilitatea financiară, autonomia financiară, precum și gradul de îndatorare. Aceste rate, pun în evidenţă în principal două aspecte:

• Ponderea pe care grupele de posturi de pasiv o deţin în totalul pasivului bilanţier;

• Raportul în care se află două grupe/subgrupe de pasiv.

În prima categorie de indicatori se evidenţiază rata autonomiei financiare totale care arată gradul în care unitatea patrimonială poate face faţă obligaţiilor de plată, și rata generală a serviciului datoriei, care pune în evidenţă ponderea pe care obligaţiile totale faţă de terţi o deţin în totalul pasivului bilanţier.

În cea de-a doua categorie a pasivului bilanţier evidenţiem:

_ **Rata stabilităţii financiare -** pune în evidenţă capacitatea investiţională a unei societăţi comerciale.

_ **Rata autonomiei financiare la termen -** arată contribuţia capitalului propriu la formarea capitalului permanent.

_ **Rata autonomiei financiare -** evidenţiază proporţia între capitalurile împrumutate și capitalul propriu.

_ **Rata îndatorării la termen -** se determină ca raport procentual între împrumuturile financiare pe termen mediu și lung și capitalurile proprii.

_ **Rata securităţii financiare -** reflectă gradul în care capitalurile proprii asigură finanţarea activităţii.

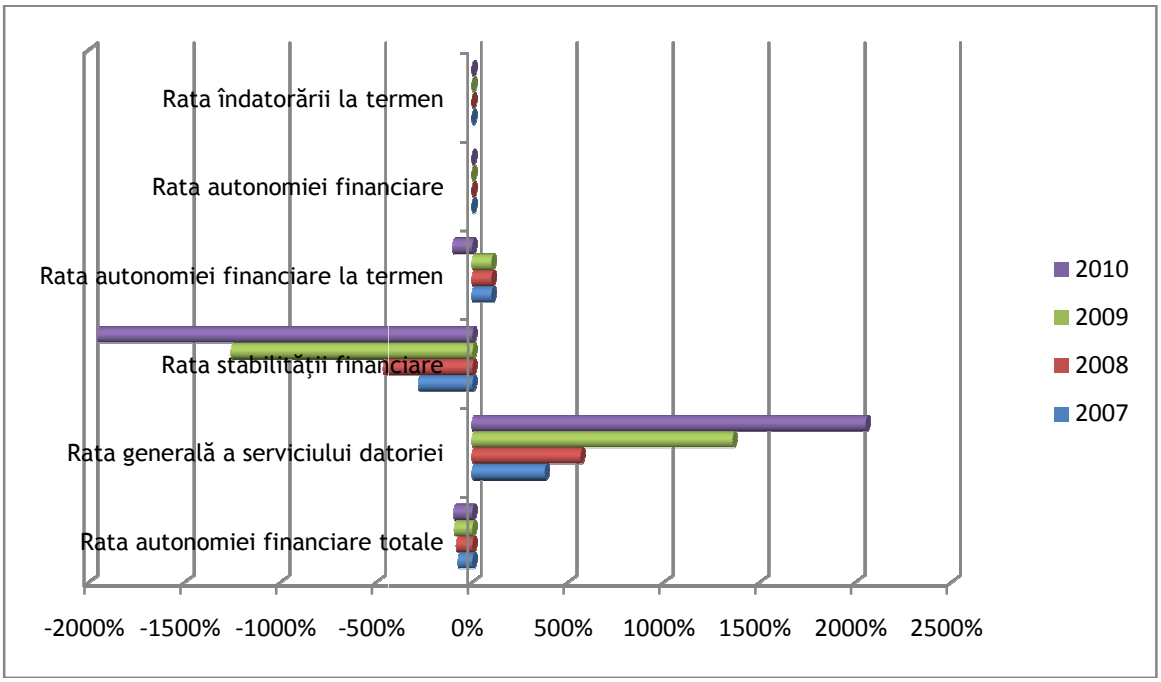
_ **Gradul de dependenţă financiară -** evidenţiază proporţia finanţării datoriilor totale ale firmei din capitalurile proprii.

Datele privind ratele de structură ale pasivului menţionate anterior pentru debitoarea analizată sunt sintetizate în tabelul de mai jos:

Denumire indicator	2007	2008	2009	Iunie 2010
Ponderea pe care grupele de posturi de pasiv o deţin în totalul pasivului bilanţier				
Rata autonomiei financiare totale	-73%	-82%	-92,%	-95%
Rata capitalurilor	0,37%	0,63%	3,33%	5,75%
Rata rezervelor	0	0	0	0
Rata profitului/pierderii reportate	-285%	-476%	0%	-2173%
Rata profitului/pierderii exerciţiului financiar	6,16%	12,88%	-1261%	216%
Rata generală a serviciului datoriei	379%	563%	1357%	2052%
Raportul în care se află două grupe/subgrupe de pasiv				
Rata stabilităţii financiare	-279%	-463%	-1257%	-1952%
Rata autonomiei financiare la termen	100%	100%	100%	-100%
Rata autonomiei financiare	0	0	0	0
Rata îndatorării la termen	0	0	0	0
Rata securităţii financiare	0	0	0	-135
Gradul de dependenţă financiară	-135%	-121%	-107%	-105%

Din analiza ratei autonomiei financiare totale reiese faptul că societatea înregistreaza o diminuare a capacităţii de autofinanţare pe parcursul perioadei analizate, ajungând de la-73% în anul 2007 la-95% în anul 2010, situându-se astfel mult sub pragul minim de 30%. Din ratele parţiale calculate se observă o pondere crescută a rezultatului reportat în anul 2010, respectiv a rezultatului net în 2009 cu un impact nefavorabil asupra finanţării agentului economic. Diminuarea semnificativă din 2009 a ratei profitului/pierderii exerciţiului financiar semnifică o decapitalizare a firmei, care se rasfrânge în mod negativ asupra solvabilităţii patrimoniale. Cu toate acestea, autonomia financiară poate fi consolidată în condiţiile creșterii resurselor proprii reflectate în ratele parţiale ale autonomiei financiare totale.

În ceea ce privește **rata generală a serviciului datoriei**, putem observa cu ușurință că aceasta a crescut în intervalul 379% - 2052% pe perioada analizată. Cu cât această rată se îndepărtează de 100%, cu atât scade independența financiară a firmei. O depășire a limitei de 30% se poate extinde până la maxim 50%, extensia mai mare însemnând pierderea controlului asupra firmei.

Capacitatea investițională a debitoarei a scăzut de la -279% în 2007 la -1952% în 2010, datorită pierderii curente înregistrate.

Gradului de dependență financiară vine să susțină cele menționate anterior cu privire la scăderea capacității de autofinanțare a societății pe termen scurt, mediu și lung cu atît mai mult cu cât și valorile înregistrate de indicator în ultimul an, sunt cu mult sub pragul de 200% considerat a fi maxim.

2.1.4. Analiza echilibrului financiar

Într-o determinare financiară, echilibrul financiar exprimă egalitatea dintre sursele financiare şi mijloacele economice necesare desfășurării activității de exploatare și comercializare pe termen lung și pe termen scurt, fiind condiția de bază pentru derularea unei activităţi profitabile și pentru maximizarea valorii întreprinderii și a averii acționarilor.

Echilibrul financiar trebuie abordat într-o manieră dinamică și se analizează ca:

_ echilibru pe termen lung, care vizează corelația dintre capitalul permanent si activele imobilizate (FR)

_ echilibrul pe termen mediu, prin compararea activelor circulante cu obligaţiile pe termen scurt (NFR)

_ echilibrul pe termen scurt, realizat pe baza corelaţiei dintre FR și NFR (TN).

Denumire indicator	2007	2008	2009	Iunie 2010
Fondul de rulment	-223.986	-217.687	-113.114	-101.840
Necesarul de fond de rulment	48.601	18.717	0	0
Trezoreria neta	-175.385	198.970	-113.114	-101.840

Pe perioada analizată, evoluţia **fondului de rulment** este oscilanta ajungând de la -223.986 lei în 2007 la -101.840 lei în 2010. Acest lucru semnifică faptul că, transformarea activelor circulante în lichidităţi nu acoperă datoriile .

Valorile negative înregistrate de fondul de rulment, se datorează pe de-o parte reducerii capitalurilor proprii iar pe de altă parte lipsei activelor imobilizate.

Necesarul de fond de rulment urmează același trend ca și fondul de rulment, ceea ce reflectă existenţa unui surplus de resurse temporare în raport cu nevoile temporare. Evoluția nefavorabilă a indicatorului s-a datorat creșterii într-un ritm mai rapid a datoriilor de exploatare și din afara exploatării în comparaţie cu activele de exploatare și-n afara exploatării. Această situaţie este determinată de încetinirea vitezei de rotaţie a stocurilor și a creanţelor, precum și de angajarea unor datorii de exploatare cu termene de plată mai relaxate.

Analiza trezoreriei este analiza echilibrului financiar curent, când se compară o mărime relativ constantă (fondul de rulment) cu o mărime fluctuantă (necesarul de fond de rulment), expresia trezorerie pozitive regăsindu-se sub forma disponibilităţilor bănești, în conturi bancare și în casă și valorile de încasat. În acest caz, deși teoretic trezoreria pozitivă reflectă un echilibru financiar al întreprinderii, practic, întreprinderea pe termen lung, se va confrunta cu un dezechilibru, deoarece o parte din imobilizări și ciclul din exploatare sunt finanţate din datoriile pe termen scurt (furnizori,).

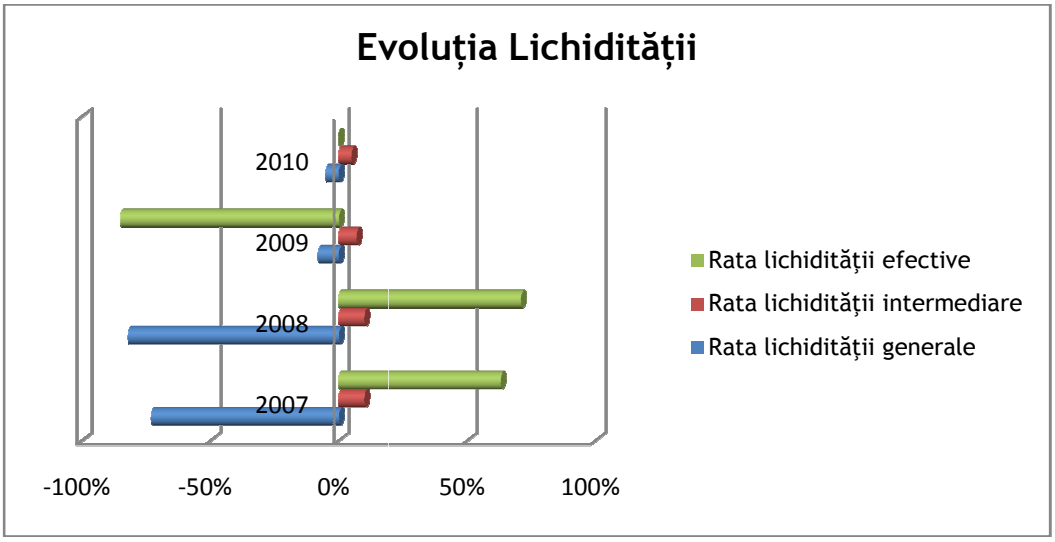
2.1.5. Analiza lichidităţii și solvabilităţii

Lichiditatea și solvabilitatea financiară exprimă capacitatea unei societăţi comerciale de a face faţă plăţilor scadente. Dacă lichiditatea financiară exprimă capacitatea firmei de a face faţă datoriilor pe termen scurt, solvabilitatea financiară vizează coordonatele medii și lungi ale plăţii unei firme.

Analiza lichidităţii

Valorile indicatorilor privind lichiditatea debitoarei sunt sintetizaţi în tabelul următor:

Denumire indicator	2007	2008	2009	Iunie 2010
Lichiditatea generală	-223.742	-217.687	-113.114	-101.840
Rata lichidităţii generale	-73%	-82%	-8%	-5%
Lichiditatea intermediară	31.544	28.286	8.956	5.216
Rata lichidităţii intermediare	10%	10%	7%	5%
Lichiditatea efectivă	-192.198	-189.401	-104.158	-96.624
Rata lichidităţii efective	-63%	-71%	-85%	-90%

Având în vedere nivelul indicatorilor privind lichiditatea efectivă, am putea afirma că societatea debitoare nu este capabilă să-și achite datoriile curente pe seama trezoreriei. Analiza ratei lichidităţii imediate trebuie efectuată cu rezerve, deoarece:

_ Disponibilităţile se modifică semnificativ, în perioade scurte de timp, ca urmare a raportului dintre încasări și plăţi;

_ Încasările substanţiale dintr-o anumită perioadă nu reprezintă neapărat un indiciu de echilibru financiar, ci pot fi cauzate de încasări lente în perioada imediat precedentă;

_ Nivelul relativ scăzut poate fi interpretat nu numai ca un semnal al dificultăţilor întâmpinate în recuperarea creanţelor, dar și ca o politică de gestiune strictă a disponibilităţilor.

Nivelul optim al indicatorului de lichiditate efectivă poate fi considerat orientativ dacă se iau în considerare factori cum ar fi:

- transformarea rapidă în lichidităţi a stocurilor, creanţelor;
- abilitatea de negociere cu clienţii şi furnizorii pentru obţinerea unor durate de încasare a creanţelor mai mici decât durata de plată a datoriilor pe termen scurt.

Nivelul insuficient al lichidităţii are consecinţe nefavorabile asupra mediului de afaceri atât pentru întreprinderea în cauză, cât și pentru creditorii întreprinderii, dar mai ales asupra clienţilor. Consecinţele nefavorabile pentru creditorii societăţii se concretizează în întârzieri, în încasarea veniturilor aferente sumelor împrumutate, precum și greutăţi în asigurarea echilibrului financiar avut în

vedere la acordarea împrumuturilor. Și pentru clienţii întreprinderii, nivelul lichidităţii contribuie la neprimirea la termen sau primirea cu întârziere a produselor contractate, perturbarea
activităţii de exploatare și modificarea condiţiilor creditului comercial.

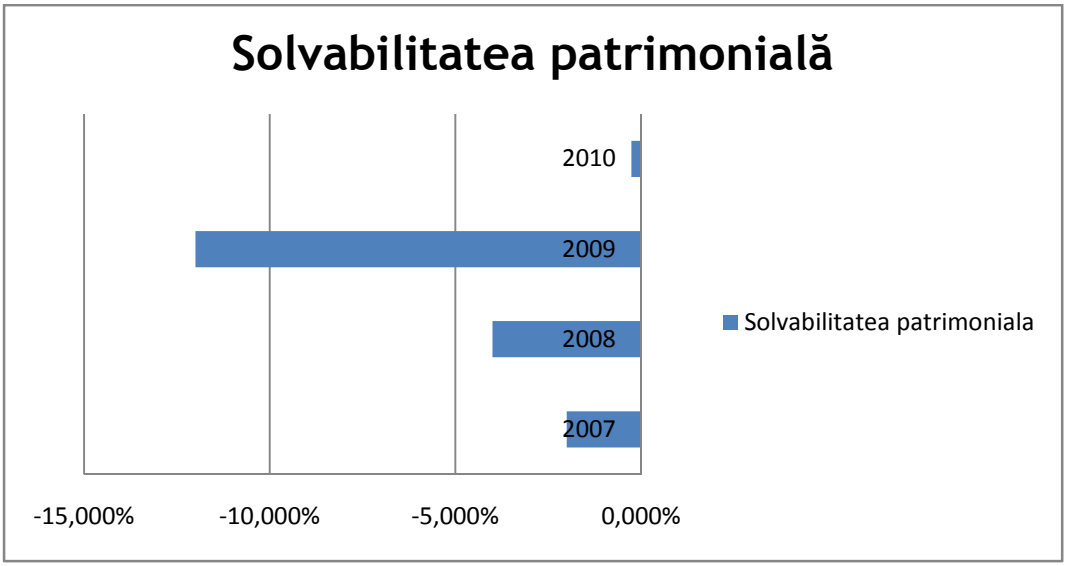
Analiza solvabilităţii

Solvabilitatea reprezintă capacitatea întreprinderii de a-şi achita datoriile financiare pe termen lung, deci vizează un orizont mai îndepărtat de activitate. Analiza solvabilităţii pe termen lung urmăreşte să determine în fiecare exerciţiu financiar dacă întreprinderea este supusă sau nu riscului de faliment.

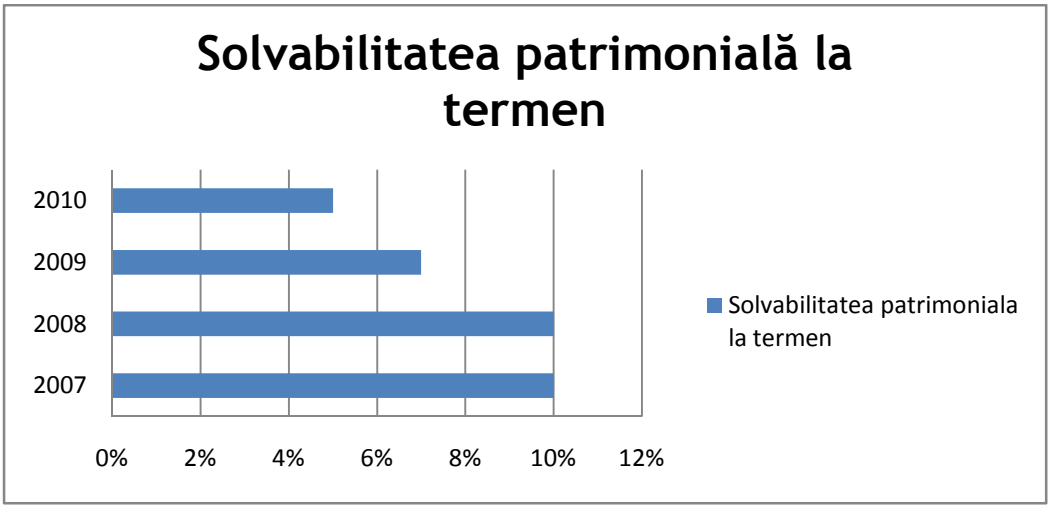
În tabelul de mai jos sunt prezentate rezultatele analizei solvabilităţii societăţii debitoare:

Denumire indicator	2007	2008	2009	Iunie 2010
Solvabilitatea patrimonială	-2	-4	-12	-0,26
Solvabilitatea patrimoniala la termen	10%	10%	7%	5%

Despre o întreprindere aflată în stare de funcţionare, spunem că este solvabilă atunci când suma activelor fixe și circulante este mai mare sau cel puţin egală cu totalul pasivelor exigibile. Înseamnă că o întreprindere poate să fie solvabilă chiar dacă la un moment dat ea nu are capacitate de plată și nu dispune de lichiditatea financiară. Lipsa capacităţii de plată și a lichidităţii pot fi temporare dacă societatea comercială este solvabilă. Din acest motiv se spune că solvabilitatea unei întreprinderi este generată de o activitate eficientă, iar lipsa lichidităţii (capacităţii de plată) se datorează unor situaţii conjuncturale.

Valorile înregistrate de solvabilitatea patrimonială sunt sub limita valorii de 0,3-0,5, indicând faptul ca debitoarea se afla in stare de insolvabilitate patrimoniala.

Solvabilitate patrimonială la termen înregistrează valori de 10-5%, indicând faptul că firma este nu este solvabilă, deoarece suma activelor este mai mică decît totalul pasivelor exigibile.

2.1.5. Analiza ratelor de gestiune

Analiza getiunii resurselor urmărește completarea informaţiilor statice, cu valoarea descriptivă rezultată din analiza echilibrului financiar şi a lichidităţii întreprinderii cu informaţii care reflectă manifestarea dinamică a echilibrului financiar, a cărui scop este acoperirea datoriilor din vânzările proprii.

Urmărirea modului de gestionare a resurselor se face cu ajutorul ratelor de gestiune (viteze de rotaţie) care arată rapiditatea cu care resursele trec prin toate stadiile până se reîntorc în formă bănească iniţială. Mai precis, cu ajutorul acestor rate se măsoară viteza de transformare a activelor în lichidităţi, precum și viteza de reînnoire a datoriilor.

Astfel propunem următoarele tabele centralizatoare:

Denumire indicator	UM	2007	2008	2009	Iunie 2010
Viteza de rotaţie a activelor circulante	Nr. Rotaţii	6	6	153	9
Viteza de rotaţie a trezoreriei	Nr. Rotaţii	15	11	153	9
Viteza de rotaţie a datoriilor	Nr. Rotaţii	2	2	11	9
Viteza de rotaţie a capitalurilor proprii	Nr. Rotaţii	-2	-1	-12	--0,50

Gestiunea financiară eficientă a activelor imobilizate presupune pe de o parte accelerarea vitezei de rotaţie, iar pe de altă parte generarea de lichidităţi ca urmare a recuperării valorii unor componente prin vânzarea produselor.

Viteza de rotaţie a activelor circulante este un indicator sintetic calitativ de eficienţă, ce reflectă schimbările intervenite în activitatea de exploatare şi cea financiară a firmei. Indicatorul sintetizează aspecte referitoare la activitatea de aprovizionare, producţie şi desfacere precum şi reducerea costurilor, aceasta

calculându-se cu privire la situaţia stocurilor şi a creanţelor. În cazul nostru viteza de rotaţie a activelor circulante este în scădere.

Viteza de rotaţie a datoriilor exprimă numărul plăţilor datoriilor comerciale din cifra de afaceri. O rotaţie extrem de redusă a datoriilor comerciale trebuie să ridice semne de întrebare asupra capacităţii de plată a societăţii. Durata de plată a datoriilor entităţii analizate crește de la un an la altul, pe fondul scăderii vitezei de rotaţie a acestora.

2.2. *Analiza performanţelor pe baza contului de profit și pierdere*

2.2.1. Analiza evoluției performanţelor financiare

Performanţa financiară a unei întreprinderi este măsurată cel mai adesea prin intermediul profiturilor și a elementelor acestora, pe care firma le obţine pe baza resurselor existente. Informaţiile privind performanţa unei întreprinderi sunt utile în primul rând evaluării variaţiei potenţiale a resurselor economice controlabile în viitor de către aceasta, precum și a previzionării capacităţii firmei de a genera fluxuri de trezorerie și nu în ultimul rând aprecierii modului în care aceasta și-a utilizat resursele.

Punctul de pornire în realizarea unei analize financiare pe baza contului de profit și pierdere îl reprezintă profitul, iar prin acesta profitabilitatea întreprinderii. Profitabilitatea este de o importanţă similară lichidităţii, deoarece aceasta reprezintă premisa continuităţii activităţii. Prin urmare, analiza evoluţiei contului de profit şi pierdere este necesară pentru a contura o imagine cât mai fidelă şi complexă a situaţiei debitoarei, precum şi pentru a putea defini cât mai precis cauzele şi împrejurările care au determinat instalarea insolvenţei acesteia.

Imaginea de ansamblu asupra contului de profit şi pierdere se prezintă în felul următor:

Denumire indicator	2007	2008	2009	2010
Venituri din vânzarea marfurilor	153.200	123.500	1.207.607	
Producţia vânduta	331.409	188.752	163.335	47.214
Venituri din subvenţii aferente cifrei de afaceri	0	0	0	0
Cifra de afaceri	484.609	312.272	1.370.962	47.214
Variaţia stocurilor Sold C	0	0	0	0
Sold D	0	0	0	0
Alte venituri din exploatare	0	0	0	0
Producţia imobilizata	0	0	0	0
Venituri din exploatare	484.609	312.272	1.370.952	47.214
Cheltuieli privind marfurile	42.808	123.520	111.132	0
Cheltuieli cu materii prime si materiale	15.173	0	34.403	0
Alte cheltuieli materiale	0	58.486	0	0
Alte cheltuieli din afara (energie si apa)	0	0	273.610	0
Cheltuieli cu personalul	100.382	123.968	179.467	
Amortizări imobilizări corporale si necorporale	282.559	0	0	
Venituri din provizioane	0	0	0	
Cheltuieli cu provizioane	0	0	0	

Ajustări de valoare privind activele circulante	0	0	0	
Alte cheltuieli de exploatare	**15.957**	**729**	**885.001**	**33.790**
Cheltuieli privind prestaţiile externe			209.421	33.790
Cheltuieli cu alte impozite taxe si vărsăminte asimilate	584	729	35.684	
Cheltuieli cu despăgubiri, donaţii si active cedate	15.373		639.896	
Cheltuieli pentru exploatare	456.879	305.063	1.483.613	33.790
Rezultatul din exploatare - profit (+)/pierdere (-)	27.730	7.209	112.661	13.424
Venituri financiare	**3**	**0**	**4.342**	**0**
Cheltuieli privind dobânzile	21.847	0	0	0
Alte cheltuieli financiare		0	0	0
Cheltuieli financiare	**21.847**	**0**	**0**	**0**
Rezultatul financiar - profit (+)/pierdere (-)	**-21.844**	**0**	**4.342**	**0**
Rezultat curent al exerciţiului -profit (+)/pierdere(-)	5.886	7.209	116.993	13.424
Venituri excepţionale	0	0	0	0
Cheltuieli excepţionale	0	0	0	0
Rezultatul excepţional profit (+)/pierdere (-)	0	0	0	0
Venituri Totale	**484.612**	**312.272**	**1.375.295**	**47.214**
Cheltuieli Totale	478.726	305.063	1.483.613	33.790
Rezultatul brut al exerciţiuli profit (+)/pierdere (-)	5.886	7.209	-108.318	13.424
Impozit pe profit	942	1.154	5.016	2.150
Rezultatul net al exerciţiuli profit (+)/pierdere (-)	4.944	6.055	-113.414	11.274

Activitatea din exploatare prezintă cea mai mare importanţă în cadrul analizei pe baza contului de profit şi pierdere, indiferent de specificul activităţii entităţii economice analizate. În ceea ce priveşte analiza rezultatului activităţii de exploatare, se poate observa evoluţia oscilantă a acestuia. Cel mai bun rezultat din exploatare se înregistrează în 2009, acesta fiind 112.661 lei. Și în anul 2010, rezultatul din exploatare este de 11.274 lei.

Veniturile din exploatare sunt formate în principal din veniturile obţinute din vânzarea marfurilor. Cifra de afaceri a societăţii analizate este constituită în cea mai
mare parte din veniturile din vanzarea marfurilor.

Evoluţia veniturilor din exploatare este oscilanta. În anul 2009, se înregistrează cele mai mari venituri din exploatare, de 1.370.052 lei, creştere datorată sporirii cifrei de afaceri obţinute.

Cheltuielile de exploatare deţin o pondere mare în totalul cheltuielilor, reprezentând majoritatea cheltuielilor generate de desfăşurarea activităţii societăţii debitoare. Acest indicator înregistrează o evoluţie fluctuantă, cu un

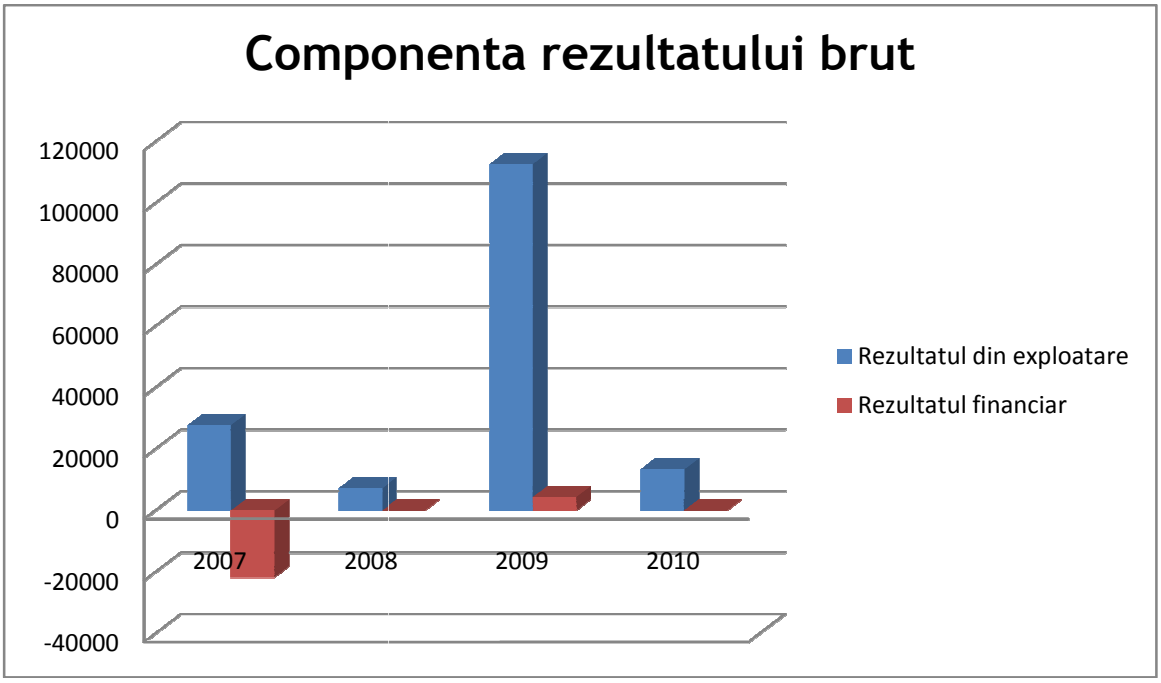
maxim înregistrat în anul 2009 de 100% din totalul cheltuielilor. Creșterea cheltuielilor de exploatare din anul 2009 s-a datorat în principal cresterii cheltuielilor cu cedarea activelor.

În ceea ce privește activitatea financiară a entității, conținutul acesteia este alcătuit în cea mai mare parte din valoarea dobînzilor, iar cheltuielile sunt alcătuite din cheltuieli cu dobînzile.

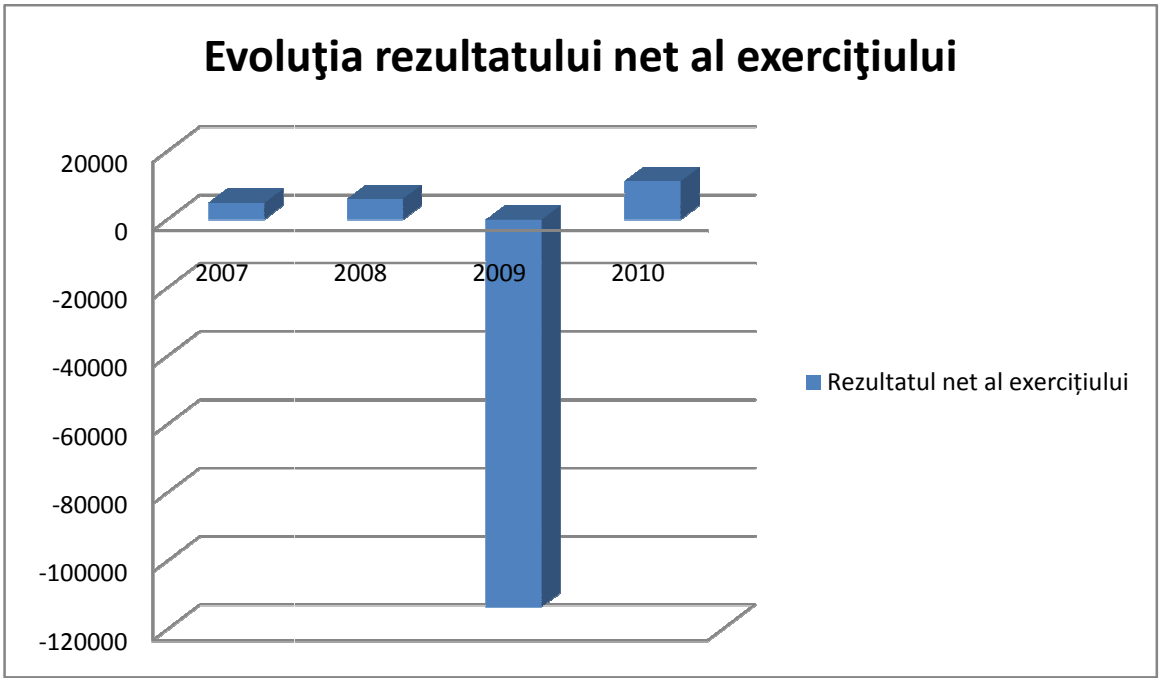
De-a lungul perioadei analizate, rezultatul financiar este negativ în anul 2007, pierderii înregistrate se datorează cheltuielilor cu dobinzile și pozitiv în anul 2009.

Așa cum se poate observa și din tabelul de mai sus, pe parcursul perioadei analizate, debitoarea nu a înregistrat **evenimente cu caracter extraordinar**, în consecință valoarea acestui indicator este 0.

Deci, **rezultatul brut** este format din rezultatele activității de exploatare și a celei financiare. Componența acestuia este redată și în graficul de mai jos:

Rezultatul net al exercițiului este unul pozitiv, în 2007 , 2008 și 2010, iar negativ în anul 2009 înregistrând o pierdere semnificativă, în anul 2008 și în 2010, care se ridică la 113.414 lei Evoluția acestui indicator este prezentată și în următorul grafic:

2.2.2. Analiza capacității de autofinanțare și a autofinanțării

Capacitatea de autofinanţare (CAF) se determină pe baza informaţiilor din contul de profit și pierdere și reflectă potențialul financiar de creștere economică a firmei, respectiv sursa financiară generată de activitatea industrială și comercială a firmei după scăderea tuturor cheltuielilor plătibile la o anumită scadenţă.

CAF prezintă avantajul că ia în considerare atât fluxurile reale de fonduri provenite din politica financiară, cât și pe cele provenite din activităţile industriale și comerciale desfășurate de întreprindere, putându-se determina cel mai uşor astfel:

CAF = RNE +Amp-Vpv, unde:

- RNE reprezintă rezultatul net al exercițiului;
- Amp reprezintă cheltuieli cu amortizarea şi ajustările de valoare calculate, elemente care se preiau din rulajul debitor al conturilor din grupa 68.
- Vpv reprezintă venituri din provizioane care se preiau din rulajul creditor al conturilor din grupa 78.

În concluzie, CAF este un indicator al esenţei financiare a întreprinderii, reflectând un flux de trezorerie real sau potențial (pentru că se transformă treptat în disponibilităţi pe măsura încasărilor efective), modificarea sa fiind rezultatul politicii de amortizare, a politicii fiscale şi a acţiunii întreprinderii pe linia creşterii rentabilității.

Nivelul global	2007	2008	2009	Iunie 2010

Rezultat curent	5.886	7.209	116.993	13.424
Rezultatul brut înainte de plata dobânzilor şi a impozitelor	27.773	7.209	-108.318	13.424
Rezultatul brut al exercitiului	5.886	7.209	-108.318	13.424
Rezultatul net al exerciţiului	4.944	6.055	-113.414	11.274
CAF	288.445	6.055	-113.414	11.274
CAFN	288.445	6.055	-113.414	11.274
Dividende acordate	0	0	0	0

Conform datelor de mai sus, CAF a avut o evoluţie oscilantă. Rezultatele comparative relevă faptul că în anul 2007 întreprinderea beneficiază de mai multe surse care asigură creșterea economică internă, cauza majoră constituind-o creșterea rentabilităţii din exploatare. Această creștere de autofinanţare ajunge ca în anul 2009 să aibă valoare negativă, ceea ce a dus la incapacitatea de plată a firmei și implicit la starea de insolvenţă a acesteia.

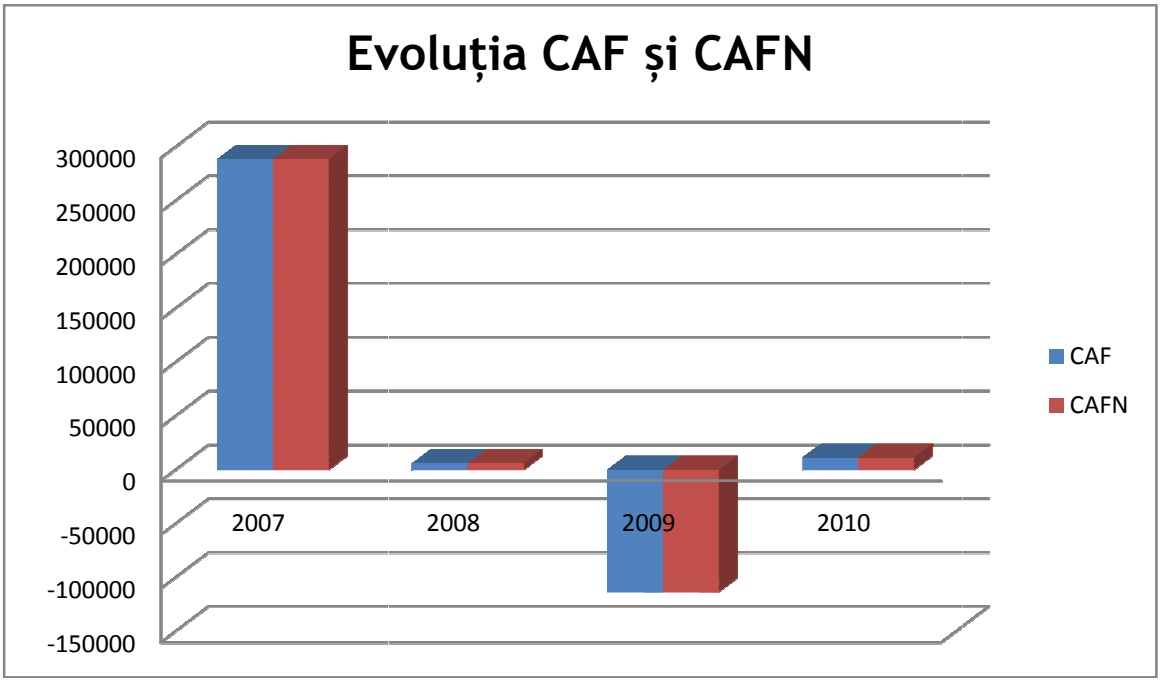
Rezultatul net luat în considerare la calculul capacităţii de autofinanţare, nu este în totalitate utilizat pentru autofinanţare. Aptitudinea reală a firmei de a se autofinanţa este evidenţiată de autofinanţarea totală, determinată ca partea din CAF care rămâne disponibilă după distribuirea dividendelor.

CAFN = CAF – Dividende

Autofinanţarea are ca scop principal finanţarea investiţiilor de orice natură (menţinere, înlocuire, creștere). Așadar, creșterea valorii autofinanţării are drept consecinţă consolidarea structurii financiare a firmei. Autofinanţarea este de asemenea și o componentă a strategiei financiare care se adoptă în cadrul politicii financiare generale a unei firme. Ea permite atât menţinerea în afaceri a firmei (prin consolidarea structurii sale financiare), cât și expansiunea afacerilor (prin extinderea portofoliului de afaceri).

Nivelul ideal de autofinanţare al întreprinderii este dificil de apreciat, totuși pot fi menţionate 3 situaţii posibile privind autofinanţarea și anume:

1. Autofinanţarea minimă, care cuprinde numai amortismentele și în acest caz întreprinderea își poate produce numai sumele necesare reînnoirii mijloacelor de producţie la costuri istorice.
2. Autofinanţarea de menţinere, ce cuprinde în afară de amortismente și compensarea creșterii prețurilor și astfel mijloacele de producţie vor fi înlocuite cu altele noi la prețuri actuale.
3. Autofinanţarea de dezvoltare se regăsește în cazul în care întreprinderea dorește creșterea producţiei fiind o autofinanţare de menţinere plus un supliment pentru achiziţionarea de mijloace de producţie mai performante, de ultimă generaţie. Acest nivel de finanţare poate fi asigurat prin completarea de alte resurse de finanţare precum cele provenite din noi aporturi la capital ale acţionarilor sau asociaţilor.

Așa cum reiese și din graficul de mai sus, autofinanțarea societăţii debitoare urmează același trend ca și capacitatea de autofinanțare, fiind o derivată a acestei din urmă.

În concluzie, se poate spune că autofinanţarea are un rol fundamental în activitatea întreprinderii, în sensul că:

• Reprezintă o sursă financiară independentă și stabilă a întreprinderii
• Conferă întreprinderii independenţă de gestionare faţă de organismele financiare și de credit
• Antrenează reducerea cheltuielilor financiare
• Permite măsurarea randamentului capitalurilor proprii.

2.2.3. Analiza ratelor de rentabilitate

Rentabilitatea este scopul final al activităţii agenţilor economici și condiţia principală de existenţă și menţinere a lor pe piaţă în cadrul unei economii concurenţiale. Se consideră că o firmă este rentabilă, atunci când aceasta are capacitatea de a genera profit. De aceea, analiza profitului constituie un element fundamental în analiza rentabilităţii. Dar analiza rentabilităţii nu se limitează doar la indicatorii absoluţi care o exprimă, ci și la cei relativi (ratele de rentabilitate), pentru a avea o imagine completă a eficienţei firmei exprimată prin raportul efect/efort. Ratele de rentabilitate sunt indicatori cu ajutorul cărora se apreciază nivelul de rentabilitate al unei întreprinderi sau al unei investiţii. Aceste rate pot avea o dublă semnificaţie informaţională și anume:

_ reprezintă o măsură a succesului întreprinderii în a utiliza sursele de finanţare pentru a genera profit;
_ evidenţiază nivelul de remunerare a capitalului investit într-o afacere, comparativ cu alte oportunităţi de investiţii.

Starea de eficienţă a debitoarei, poate fi evidenţiată cu ajutorul următoarelor rate ale rentabilităţii sintetizate în tabelul de mai jos:

Denumire indicator	2007	2008	2009	Iunie 2010
1. Analiza rentabilităţii financiare				
a) Rezultatul net al exerciţiului (RNE)	4.944	6.055	-113.414	11.2742
b) Rata rentabilităţii financiare (ROE)	-2,15%	-3,45%	0	-11%
Marja profitului (MP)	0,01	0,02	-0,07	0,2
Viteza de rotaţie a activelor (KAB) – rot.	**6,01**	**6,85**	**153,01**	**9,95**
Levierul financiar (LF)	**1,35**	**1,21**	**1,07**	**1,05**
2. Analiza rentabilităţii economice				
Rata rentabilităţii economice (RRE)	0,07	0,15	-13,06	2,57
Rata profitabilităţii vânzărilor (ROS)	1,02%	1,93%	-8,21%	23,87%
Rata rentabilităţii generale (RRG)	1,03%	1,98%	-7,64%	33,36%

Analiza rentabilităţii financiare

Rentabilitatea financiară exprimată ca mărime a profitului net, reprezintă partea din profitul brut al exerciţiului ce rămâne întreprinderii după plata impozitului pe profit. Importanţa analizării rentabilităţii financiare exprimate prin intermediul ratei rentabilităţii capitalului propriu, rezultă cel puţin din următoarele considerente:

- indicatorul arată gradul de alocare a fondurilor acţionarilor în activitatea curentă, pe de-o parte, precum şi eficienţa cu care firma angajează capitalul acţionarilor în afaceri, pe de altă parte;
- indicatorul permite estimarea câştigurilor pe o unitate de capital investit sau profitul care revine proprietarilor pentru investiţiile făcute în firmă.

Rentabilitatea capitalului propriu este o măsură combinată a trei factori şi anume: a profitabilităţii (marja profitului MP), a vitezei de rotaţie a activelor (KAB) şi a levier-ului financiar (LF). Ca urmare, fluctuaţiile ratei capitalului propriu pot fi explicate printr-o analiză factorială pe cei trei factori menţionaţi în cadrul modelului de analiză:

$$ROE = MP \times K_{AB} \times LF = \frac{PN}{CAN} x \frac{CAN}{AB} x \frac{AB}{CPR}$$

Nivelul indicatorului în perioada analizată este oscilantă, îndicînd faptul că activitatea desfăşurată de debitoare nu a fost rentabilă din punct de vedere financiar.

Marja profitului (MP) sintetizează câştigurile obţinute din fiecare unitate monetară rezultată din vânzări. După cum se poate observa, evoluţia acestui indicator este nefavorabil societăţii, marja profitului oscilează, ajungând de la 0,001 lei în 2007 la -0,07 lei în 2009, iar în 2010 la 0,035 lei.

Viteza de rotaţie a activelor pune în evidenţă veniturile şi cheltuielile firmei fie pentru a analiza structura costurilor, fie pentru a corela performanţa vânzărilor cu volumul activelor utilizate în realizarea vânzărilor. În general, viteza de rotaţie a activelor se focalizează asupra următoarele ţinte:

_ în primul rând, indicatorul pune în evidenţă eficienţa cu care sunt utilizate activele;

_ în al doilea rând, indicatorul reflectă vânzările realizate de fiecare unitate monetară a activelor utilizate.

Valorile înregistrate de indicator în anul 2009 au fost favorabile pentru societate, acest lucru se datorează faptului că debitoarea deține un volum foarte mic de active.

Levierul financiar în literatura de specialitate mai este denumit şi „Factorul de multiplicare a capitalului propriu". Levierul financiar evidenţiază următoarele aspecte:

_ în primul rând, reflectă dimensiunea fondurilor utilizate de întreprindere pentru finanţarea activelor;

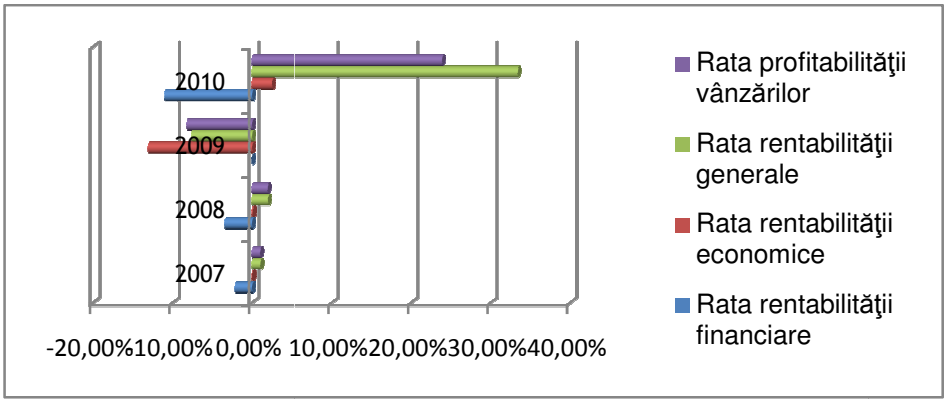
_ în al doilea rând, levierul financiar constituie o funcţie a structurii activelor;

_ în al treilea rând, levierul financiar reprezintă o măsură a încrederii creditorilor în capacitatea întreprinderii, de a genera suficient numerar şi echivalente ale numerarului necesar pentru rambursarea împrumuturilor.

Se observă tendința de descreștere a acestui indicator pe parcursul perioadei analizate, cu implicaţii negative în evoluţia rentabilităţii financiare și a vitezei de rotaţie a activelor.

Analiza rentabilităţii economice

Şi în ceea ce privește modul de utilizare a resurselor entităţii se poate observa aceeaşi evoluţie constatată anterior. Valorile negative înregistrate de ratele rentabilităţii în anul 2009 şi 2010, se datorează rezultatului net negativ. Ca posibile măsuri de creștere a ratei rentabilităţii economice ar fi creșterea marjei de profit net sau mărirea vitezei de rotaţie a activelor.

Prin analiza rezultatelor economice înregistrate în contul de profit şi pierdere putem concluziona, faptul că evoluţia societăţii a fost oscilantă,

degradarea valorilor indicatorilor realizânduse în primele luni ale anului 2010, şi în 2009 pe fondul pierderilor semnificative înregistrate de societate.

2.3. *Analiza riscului de faliment prin metode statistice*

Riscul de faliment apreciază capacitatea societăţii de a-şi onora la timp obligaţiile scadente. Pentru a realiza o evaluare globală a riscului de faliment vom aborda **Modelul Altman.** Acest model cuprinde cinci variabile considerate a fi cele mai reprezentative substări financiare ale unei companii. Conform literaturii de specialitate, cu ajutorul acestui model pot fi prevăzute aproximativ 75% din falimente, cu aproximativ doi ani înainte de producerea acestora.

Conform acestui model, declinul unei societăţi avansează în cinci faze:

- Apariţia semnelor de declin (descreşterea profitabilităţii, descreşterea cifrei de afaceri, creşterea datoriilor, descreşterea lichidităţilor);
- Existenţa unor semnale clare pentru care, însă, nu se iau măsuri în speranţa că acestea vor dispărea fără nici o intervenţie;
- Acţiune puternică a factorilor de declin cu agravări serioase a situaţiei financiare;
- Colapsuri, imposibilitatea managerială de a asigura măsuri corective;
- Intervenţia, fie prin măsuri de redresare, fie prin declararea falimentului.

Determinarea rezultatului scor se realizează conform relaţiei :

$$Z=1.2*X_1+1.4*X_2+3.3*X_3+0.6*X_4+1.0*X_5$$

o **flexibilitatea firmei**

$$X_1 \frac{(Active\ circ.+Chelt.în\ avans)-(Datorii\ pe\ ter.scurt+Ven.în\ avans)}{Activ\ total} = \frac{Capital\ circulant}{Activ\ total} = \frac{Fond\ de\ rulment}{Activ\ total} =$$

o **rata autofinanţării activelor totale**

$$X_2 = \frac{Profit\ reinvestit}{Activ\ total} = \frac{Rezultat\ net - Dividende\ de\ plată}{Activ\ total}$$

o **rata rentabilităţii economice**

$$X_3 = \frac{Rezultatul\ brut\ al\ exercițiului}{Activ\ total}$$

o **capacitatea de îndatorare a firmei**

$$X_4 = \frac{Capital\ social}{Datorii\ pe\ termen\ lung\ la\ bănici}$$

o **randamentul activelor**

$$X_5 = \frac{Cifra\ de\ afacedri\ netă}{Activ\ total}$$

În funcţie de scorul obţinut, firmele se ierarhizează pe trei nivele, şi anume:

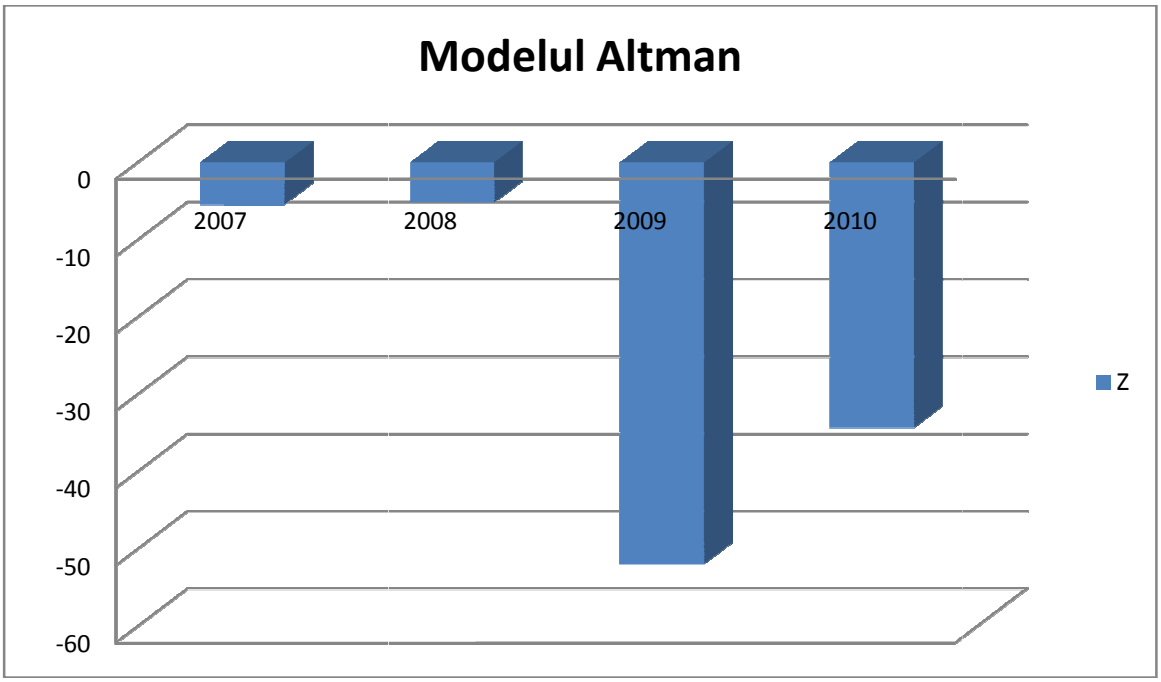
- nivelul I: *firme solvabile* (Z>3)

- nivelul II: *firme cu dificultăţi financiare temporare*, care pot fi remediate dacă se aplică strategia adecvată situaţiei (1,8<Z<3)

- nivelul III: *firme falimentare* (Z<1,8)

Rezultatele aplicării analizei discriminante pentru debitoare se regăsește în tabelul de mai jos:

Denumire indicator	2007	2008	2009	lunie 2010
Flexibilitatea firmei (X1)	**-2,79**	**-4,63**	**-12,96**	**-19,52**
Rata autofinanţării activelor totale (X2)	0,06	0,12-	-12,66	2,16
Rata rentabilităţii totale(X3)	0,07	0,15	-13,06	2,57
Capacitatea de îndatorare(X4)	0	0	0	0
Randamentul activului(X5)	**-2,79**	**-4,63**	**-12,96**	**-19,52**
Z	**-5,45**	**-5,18**	**-51,94**	**-34,31**

Din rezultatele scor obţinute și din graficul de mai sus, se poate observa evoluţia nefavorabilă a societăţii debitoare, care se confruntă din primul an cu dificultăţi financiare, mai agravate fiind în 2009, şi 2010, ajungând în incapacitate de plată.

Un alt model de evaluare a riscului de faliment și care se bazează pe analiza "lichiditate - exigibilitate"este ***Modelul „Z"Conan-Holder***. Spre deosebire de modelul Altman care poate fi aplicat cu rezultate bune pentru un număr mare de firme și din domenii diferite de activitate, inclusiv pentru cele cotate la Bursa de valori, aplicarea modelului Conan-Holder prezintă unele dezavantaje printre care se numără și următoarele:

• indicatorii utilizaţi vizează numai o parte din remunerarea capitalului

• stabilitatea financiară poate crește și pe seama unui grad de îndatorare mai mare a firmei

• lichiditatea intermediară se poate realiza prin creșterea creditului comercial acordat clienţilor.

Modelul Conan-Holder se bazează tot pe o funcţie "Z" scor, având următoarea structură:

$$Z = 16X_1 + 22X_2 - 87X_3 - 10X_4 + 24X_5$$

o **rata lichidităţii intermediare**

$$X_1 = \frac{Active\ circulante - Stocuri (AC-S)}{Datorii\ pe\ termen\ scurt\ (DTS)}$$

o **rata stabilităţii financiare**

$$X_2 = \frac{Capital\ permenent (CPM)}{Pasiv\ total\ (PB)}$$

o **gradul de finanţare a vânzărilor din surse externe**

$$X_3 = \frac{Cheltuieli\ financiare (Cfin)}{Cifra\ de\ afaceri\ net\check{a}\ (CAN)}$$

o **gradul de remunerare a personalului**

$$X_4 = \frac{Cheltuieli\ cu\ personalul (Cpers)}{Valoarea\ ad\check{a}ugat\check{a}\ (VA)}$$

o **ponderea rezultatului exploatării în valoarea adăugată**

$$X_5 = \frac{Rezultatul\ exploatării\ (Rexpl)}{Valoarea\ adăugată\ (VA)}$$

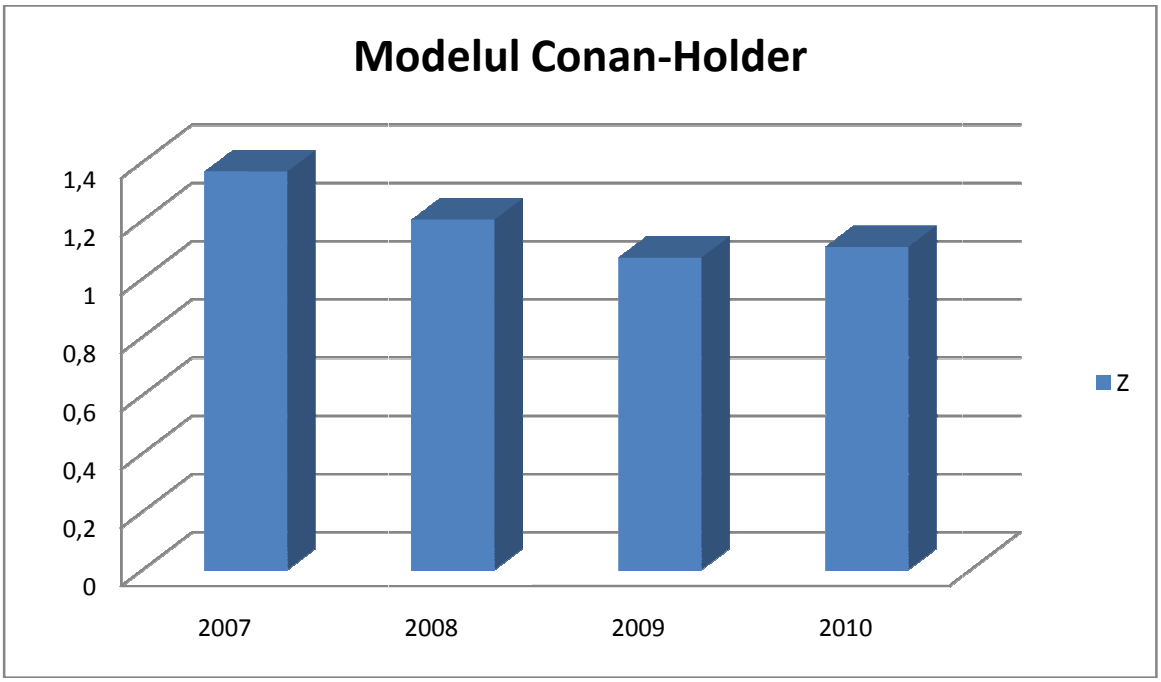
Gruparea firmelor în funcţie de scorul "Z" Conan-Holder se face astfel:

- nivelul I: firme solvabile (Z > 9)

- nivelul II: firme cu dificultăţi financiare temporare, care pot fi remediate dacă se aplică strategia adecvată situaţiei (4 < Z < 9)

- nivelul III: firme falimentare (Z < 4)

Denumire indicator	2007	2008	2009	2010
Rata lichidităţii intermediare (X1)	**0,263**	**0,177**	**0,073**	**0,048**
Rata stabilităţii financiare (X2)	0	0	0	0
Gradul de finanţare a vânzărilor din surse externe (X3)	0,045	0	0	0
Gradul de remunerare a personalului (X4)	0,260	0,118	0,460	0,03
Ponderea rezultatului exploatării în valoarea adăugată (X5)	**0,799**	**0,907**	**0,539**	**1,031**
Z	**1,367**	**1,202**	**1,072**	**1,109**

Din analiza indicatorilor de mai sus, reiese faptul că societatea debitoare se situează pe nivelul III (Z<4), ceea ce reflectă o situaţie financiară dificilă.

3. *Concluzii privind cauzele intrării în insolvenţă*

Prezenta analiză a fost efectuată pe baza documentelor contabile şi a situaţiilor financiare recepţionate de la debitoare.

În acest context, pe baza documentelor şi analizelor menţionate concluzionăm că societatea se confruntă cu dificultăţi de o bună perioadă de timp, întrucât diferența dintre prețul de achiziție și cel de vânzare al apei a fost foarte mică, fiind insuficientă pentru a acoperii cheltuielile ocazionate de distribuție precum și pierderile din rețea, acesta fiind foarte veche. Aceste cauze au fost susţinute şi de următoarele:

1. Imposibilitatea obținerii licenței de la A.N.R.S.C. necesară desfășurării activității principale, datorată de neîndeplinirea dotărilor minime speciale.
2. Intervenirea blocajului financiar se reflectă și în majorarea în ritm alert a datoriilor către singurul partener – furnizor - aceasta fiind o altă cauză a încetării plăților.
3. Dimunuarea ratei profitului/pierderii exerciţiului financiar duce la decapitalizarea firmei.
4. Lichiditatea și solvabilitatea sunt afectate de creșterea datoriilor, debitoarea ajungând să nu mai poată face faţă datoriilor exigibile.

4.*Concluzii privind persoanele cărora le-ar fi imputabilă încetarea de plăţi*

Din analizele efectuate până în prezent, lichidatorul judiciar a ajuns la concluzia că insolvenţa debitoarei se datorează unor cauze obiective şi, majoritatea, externe societăţii, fără a implica culpa unei/unor persoane concrete din conducerea societăţii. Nu s-a constat producerea unor fapte care ar fi încadrabile în prevederile art. 138 din Legea insolvenţei.

În măsura în care în perioada imediat următoare şi înainte de prescripţia dreptului la acţiune vor interveni informaţii sau elemente noi care să ducă la schimbarea acestei concluzii, administratorul judiciar va acţiona în consecinţă completând analiza de faţă sau formulând acţiunile în justiţie care se impun.

EOS Insolvency S.P.R.L.
prin asociat Roșu Genoveva Lăcrămioara